I Anledning af Fru Laura Marholm Hanssons „Kvindernes Bog".

Fru L. H.s Bog er, siger hun, „intet Bidrag til Studiet af det kvindelige Forstandsliv eller af Kvindens produktive Dygtighed". „Hvad jeg søger og hos disse seks Typer af den moderne Kvinde ønsker at fastholde, det er Aabenbarelsen af deres Følelse som Kvinde, hvorledes den bevidst eller ubevidst trods alt bryder igennem." Det er Følgerne af Kvindens Selvstændiggørelse, Forf. vil vise. Om Kvindeemancipationens Berettigelse eller Mangel paa Ret, om de økonomiske og sociale Forhold, den er fremgaaet af, handler Bogen ikke. Kun gør den stærkt Front mod den Retning indenfor Kvindesagen, der vil proklamere Mænds og Kvinders Lighed i Betydning af deres aandelige Ensartethed. Forf. Opfattelse af Kvinden hviler netop paa Grunduligheden mellem hendes og Mandens Væsen.

Bogen er hovedsagelig en Fremstilling af, hvad Nutidens Kvinde har mistet gennem sin Selvstændiggørelse. De Kvinder, her skildres, „var alle, lige til sit Væsens inderste Rod, spaltet i to, syge af den indre Spaltning, som først er kommet ind i Verden ved Kvindens Frigørelse, — en Spaltning mellem deres Forstands Fordringer, som de levede efter, og deres Kvindenaturs dunkle Grundvold, som de forsømte."

Idet en Kvinde forsømmer dette, forsynder hun sig mod sig selv. Jo mere Kvinde hun er og bliver, desto bedre handler hun mod sig selv. Alt, hvad der forstyrrer hendes Naturanlæg herfor, alt, hvad der forvirrer hendes Instinkt, alt, hvad der leder hende ind i Spor, hvor hendes Kvindevæsen nivelleres, forringer hende uvægerligt. Hvad der derimod fører hende frem til dybere Klarhed over sig selv, til stærkere Villen af det for hende ejendommelige, til mere bevidst Overtagen af sig i sin Kvindelighed gør hende rigere, giver hende større Magt og dybere Lykkemuligheder.

Men bevidst som Kvinde bliver Kvinden sig først gennem Manden.

Fru H. mener endog, at „Kvinden er en Kapsel om et tomt Rum, som først Manden maa komme for at udfylde".

„Kvinden", siger hun, „er ikke sig selv nok, kan ikke være sig selv nok, det er hende ikke nok at leve ved Siden af Manden — hun kan kun leve i Manden." „Han giver den Varme, hvori hendes Liv kan blomstre og blive vakkert